

Božićna zvijezda

I ove će godine vaskoliki svijet proslaviti najvećim sjajem porodjaj tesareva gojenca, Krista Nazarenca iz plemena Davidova, koga je djevica mati položila u jaslje, na slamu, te komu se prvi došli pokloniti pastiri i ljudi dobre volje, o kojih spominje biblija: Mir ljudem dobre volje! Ali daleko tamo na iztoku zasja i trim mudracem, trim kraljevom zvijezda, koja ih je vodila do stajje, gdje je diete ležalo ogrijavano sapom životinje i zamotano u priproste pelenice. Kraljevi donesoše pred mladog kralja svoje darove : tamjan, ziato i plemenitu mast, dadoše mu na dar dragocienosti, koje su poneli u počast onomu, o kom su proroci govorili, kog su navieštali, koga su starodavne svete knjige u napried nazivale spasiteljem i blagoslovom svieta.

Za koj dan u sumračje večernje zapalit će se stotine sviečica na kićenih borovih, zapjevat će tisuće glasova i u našem gradu pohvalnu velepjesan onomu djetetu, komu je dolazak na svijet označila sjajna nebeska zvijezda. U tihoj i tamnoj noći proslavit ćemo i mi skoro dvie tisuće puta čas, kad li se rodio svjetlonoša, kad li je veličanstvo istine i pravice sišlo medju ljude, da ih nauči, što li je pravica i ljubav, da tješi i pomaže, da osvoji ljudska srdca i uznosi, da ih ublaži i smiri. Mnogo imade liepa u kršćanstvu, ali medju najuzvišeniije svetkovine spada Božić, a narod naš ga je opleo zlatnim velom, posipao biserjem, okitio dragim kamenjem golubinje si duše. Koliko li zanosa u proslavi Božića, koliko li divnih ideja misaonu čovjeku proleti glavom, kad se dohvati mišlju te uzvišene, čudne, božanske svetkovine! Bog, je poslao najmilije, što je imao, svoga je sina poslao na zemlju, da ju privede bliže k nebu, da pomiri ljudstvo s njegovim stvoriteljem.

Evo za koj dan očekivat ćemo i mi zvijezdu toga božanskoga kralja, da sine na našem zlobom i varkom potamnjelom obzorju. Nije bo velika razlika izmedju one dobe, kad je svijet stenjao i uzdisao za spasiteljem i dobe, kojoj smo mi sinovi i dionici. Nekako je jednako, što se zla tiče, a dobro u nas dakako u daleko zaostaje pred klasičnimi tipovi i slikami. Ali u toj tami, u toj neprozirnoj magli, u glibu kojim luta sav svijet, dakako da nam je najvruča i najbliža želja, da božićna zvijezda svane ponajprije nad svetom zemljom hrvatskom, da se ovdje u nas u prvi čas, u prvi glas zapjeva: Mir ljudem dobre volje!

Oj mir vam ljudi dobre volje – i neka vam sine božićna zvijezda... vam djeci na majčinih prsijuh, vam u koljevci pod uzdahom i suzom roditeljskom, vam mladići blage i čiste duše, vam sine božićna zvijezda, vam koj bdijete odavna, čekajući dolazak spasa, vam žedni i gladni, bos i goli – mir vam ljudi dobre volje! Mir vam, koji vodite parbe i ratove, koji slabijeg tlačite, koji nemarite za pravicu, koji neljubite blišnjega, koji palite i harate – oj mir vam budi i neka vam sine božićna zvijezda!

Oj mir i tebi miljeni grade, ti gnjezdance izmedju Kupe i Korane, i neka ti sine božićna zvijezda, navještajući, da se radja svjetlo, da se radja bolja i svjetlija doba! Oj mir tebi sveta zemljo hrvatska, tebi narode moj mučenički mir i neka ti sine božićna zvijezda!

Izvori:

Sloga br. 52, 23. 12. 1888.

Zbirka razglednica i čestitki Milana Radeke, Zavičajni odjel, Gradska knjižnica "Ivan Goran Kovačić". Čestitka je putovala 1924. godine.